

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی «انسان معنوی» در اندیشه مولانا و وین دایر

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی، دوره 19، شماره 70 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

مریم مردانی ورپشتی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران، ایران

حسین حسن پور آلاشتی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران، ایران

مسعود روحانی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران، ایران

علی اکبر باقری خلیلی - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

مساله واکاوی حقیقت انسان از اساسی‌ترین تاملات فلسفی، دینی و جامعه‌شناسی است. در مکاتب عرفانی نیز شناخت ویژگی‌های انسان معنوی و راه‌های وصول وی به سعادت، در راس امور قرار دارد. عالمان و عارفان بی‌شماری چه در غرب و چه در شرق به این موضوع پرداخته و به نتایج متفاوتی دست یافته‌اند. در این جستار با روش توصیفی تطبیقی، به بررسی نظام اندیشگانی دو عارف بزرگ دنیا، مولانا جلال‌الدین محمد بلخی و وین.ولتر دایر پیرامون مساله «انسان معنوی» پرداخته و وجوه همسان و غیرهمسان اندیشه این دو عارف تبیین می‌شود. یافته‌های پژوهش نشان از آن دارد که وجوه اشتراک نظرات این دو عارف بسیار بیشتر از وجوه افتراق آن‌ها است. این امر از تاثیر فراوان دایر از آموزه‌های مولانا و نیز همسانی آبخورها و مشارب تجربی آنان؛ یعنی عرفان حقیقی یا حقیقت عرفان حکایت دارد. از جمله اصلی‌ترین نقاط اشتراک این دو، می‌توان به مفهوم «وحدت وجود» و از مهمترین وجوه افتراق میان آن دو می‌توان به مساله «اعتقاد به عقوبت» اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

مولانا، مثنوی، وین دایر، انسان، معنویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633574>

